N°. 3673.

1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 2 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents, de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Uithoofde van den HEMELVAARTSDAG zal *de Tijd* morgenavond niet verschijnen.

BERIGT.

Heeren Geabonneerden van »de Tijd" worden herinnerd aan de verpligting om de abonnements-gelden van het loopend kwartaal, aan de administratie te doen toekomen.

Zij kunnen daartoe gebruik maken van Postwissels op Amsterdam, die aan alle postkantoren worden afgegeven tegen 1°/₀ van het bedrag. Deze onkosten mogen van de verschuldigde gelden worden afgehouden.

Ten einde verwarring te voorkomen, worden Heeren Geabonneerden verzocht den postwissel met bijvoeging van een der gedrukte adresstrookjes, waaronder hun »de Tijd" dagelijks wordt toegezonden, in een couvert geadresseerd «*Aan de Administratie van het Dagblad de Tijd*" over te maken.

AMSTERDAM, 1 Junij.

Behalve het wapenfeit van Montebello, dat bezwaarlijk een overwinning te noemen is, heeft het Fransche leger aan den Po niets hoegenaamd verrigt. En ofschoon in de twee laatste dagen vele tijdingen van troepen-bewegingen ontvangen zijn, die een nabijzijnden veldslag doen vermoeden, moest tot nu toe het ongeduld in Frankrijk zich tevreden stellen met berigten, die meldden dat het mooi weer was en de Keizer zoowel als de soldaten welvarend waren. Een der laatste dépêches van dien aard hield in, dat het vertrouwen en de opgeruimdheid der troepen onveranderlijk bleef, wat tot de vraag aanleiding geven kon of er dan redenen waren, die het vertrouwen en de opgeruimdheid hadden kunnen doen verdwijnen. Inderdaad, zulke redenen zijn er te vinden.

Ziedaar reeds een geruimen tijd dat het leger slagvaardig tegen de Oostenrijkers staat en niet aanvalt. Zeker, wij beweren niet, dat het den Franschen soldaten aan moed of hunnen generaals aan krijgsbeleid hapert, maar de lange werkeloosheid bewijst, dat er omstandigheden zijn, welke voor alsnog het handelen onmogelijk maakten. De Oostenrijkers schijnen eene stelling te hebben ingenomen, welke niet, zonder groot gevaar voor eene nederlaag, is aan te tasten. Het is in de krijgsgeschiedenis een zeer gewoon verschijnsel, dat een veldheer langen tijd met den aanval draalt; maar de Franschen zijn door den eersten Bonaparte aan een spoedigen storm gewend geraakt. De toestand van toen was echter geheel anders dan de tegenwoordige, en daar sedert zijn tijd de andere volkeren bekend zijn gemaakt met het geheim zijner wijze van oorlog voeren, biedt die geen voordeel meer aan. Desniettemin heeft de Fransche Regering regtstreeks en zijdelings de roemrijke herinneringen aan het eerste keizerrijk weder herlevendigd. De Keizer-zelf heeft in zijn proklamatie van Genua een taal gevoerd, alsof de dagen van Marengo, Lodi en Rivoli teruggekomen waren, en zijn onbesuisde vrienden in de Parijsche dagbladpers hebben keer op keer verkondigd, dat de Fransche adelaars slechts behoefden te komen om te overwinnen, en dat de Oostenrijkers, zoodra zij ontdekken zouden, dat niet de Piëmontezen, maar de Franschen hun vijanden waren, uit schrik de wijk zouden nemen.

Noch de keizerlijke dagorde noch de belagchelijke grootspraak der publicisten zullen op het bedaarde en gezonde deel des volks veel indruk gemaakt hebben, maar des te meer op de talrijke habitués der koffijhuizen en herbergen, die altijd het woord voeren in naam van het geheele volk. Deze lieden heeten de publieke meening te vertegenwoordigen. Trouwens zij zijn de eenigen, wier meening het publiek verneemt, wijl zij die overal uitschreeuwen. Zij waren het, welke den Keizer den feestelijken uittogt bereidden, en ten wier behoeve de bladen al die fabelen der laatste dagen over de gruwelen der Oostenrijkers opdischten, en de aanstaande zegepralen van het Fransche leger verkondigden. Voor hen is het een groote teleurstelling dat de overwinning zoo lang uitblijft, en daar zij al wat men hun heeft voorgepraat voor goede munt opnamen, kunnen zij er zich geen denkbeeld van vormen dat er geen overwinning uit het hoofdkwartier wordt overgeseind. Het valt ligt te begrijpen, dat in zulken toestand het hooggespannen ongeduld spoedig alle ongunstige geruchten voor geloofwaardig gaat aannemen. Verleden week hebben er dan ook te Parijs werkelijk slechte geruchten nopens het leger geloopen. Hoe die luidden hebben wij niet vernomen, maar wij lazen in verscheidene bladen verzekeringen, dat de in omloop zijnde geruchten niet den minsten grond hadden, welke tegenspraak bewijst dat zij vrij algemeen verspreid waren. Een ander bewijs daarvoor meenen wij te mogen vinden in de zonderlinge tijdingen uit het hoofdkwartier over den gezondheidstoestand van den Keizer, het weder, en het vertrouwen der troepen. Men schijnt het noodig te achten het publiek te doen gevoelen, dat het geen reden heeft zich bezorgd te maken.

Intusschen blijft het waar, dat het Fransche leger tot dusverre geen voorspoed gehad heeft, en voor zoover wij van hier de krijgsverrigtingen kunnen beoordeelen, schijnt het zelfs met eenigen tegenspoed te worstelen te hebben gehad. Het eenige voordeel, tot dusverre behaald, heeft men aan Garribaldi te danken, wat niet zeer streelend voor het Fransche leger moet zijn. Het schijnt daarenboven, dat zijn togt mislukt is, en wel doordien de versterking, welke hij noodig had, achterwege bleef. Dat Garribaldi alleen met zijn drie à vierduizend vrijwilligers de Oostenrijkers zou verslaan, Milaan innemen en aldus den flank des vijands bedreigen, daarop zal noch hij zelven, noch de Sardinische en Fransche legerhoofden hebben gerekend. Het lijdt geen twijfel of zijn togt had ten doel baan te breken voor een aanzienlijker legermagt, die hem in den rug zou dekken. Den korpsen der generaals Mac-Mahon en Niel scheen deze taak te zijn toegedacht. Evenwel heeft men niets vernomen over het oprukken van den Franschen linkervleugel, en het kan zijn dat de toestand der rivieren of een verplaatsing der Oostenrijksche legermagt op den anderen oever den overtogt onmogelijk gemaakt hebben. Wanneer de telegraaf dus geene groote beweging der Franschen verzwegen heeft, is Garribaldi aan zijn lot overgelaten moeten worden, en het berigt, gisteren over Zwitserland nopens zijn nederlaag ontvangen, allerwaarschijnlijkst. Immers, de Oostenrijkers hebben het dan in hun magt gehad hem te omsingelen, en is dit geschied, dan zullen de troepen van zijn korps, die naar Como terugtrokken, niet talrijk zijn geweest. Te gelijkertijd met het berigt van de nederlaag door Garribaldi geleden, kwam gisteren de tijding, dat de Koning van Sardinië een voorwaartsche beweging over de Sezia gemaakt, en bij die gelegenheid Palestro, een plaatsje door de Oostenrijksche voorposten bezet, genomen had. Het kan zijn, dat die beweging reeds vroeger beraamd was om Garribaldi ter hulp te komen, maar eerst nu ten uitvoer gelegd kon worden. Is dit zoo dan mist zij nu gedeeltelijk haar doel.

Dit alles zijn slechts veronderstellingen, opgemaakt naar luid van onvoldoende berigten. Intusschen ontvangt men er geen andere, en even als wij moet het Fransche publiek het er mede doen. De indruk, dien zij er maken, kan niet twijfelachtig zijn. Is Garribaldi geslaagd dan zijn het de Fransche troepen niet, die het eerste voordeel behaalden. Heeft hij een nederlaag geleden, dan is het, omdat het Fransche leger niet bij magte was hem te ondersteunen. Meer nog dan te voren heeft men dus te Parijs behoefte aan een glansrijke overwinning. Reeds nu mag men het er voor houden, dat menig koffijhuis-redenaar er zich de vrijheid veroorloofd zal hebben om van den Keizer te getuigen: *pourtant ce n'est pas son oncle*, een gevoelen dat hem gevaarlijk worden kan, zoo het ook in het leger veld wint.

Als bewijs dat de Fransche schepen ook »aan het hoofd der beschaving" drijven, deelt de *Triëster Zeitung* het volgende mede, dat reeds vroeger kortelings per telegraaf is gemeld.

»De kustloods Antonio Sponga, den 25. Mei ten 4 ure des namiddags te Pirano aangekomen, meldt, dat hij op den morgen van dien dag voor Salvore een stoomfregat met een Oostenrijksche vlag gezien had, dat op Triëst scheen aan te houden. Toen het in de bogt van Pirano gekomen was en in het verschiet een stoomboot zag, wendde het zich naar deze en heesch, in zijn nabijheid gekomen, de Fransche vlag, na de Oostenrijksche gestreken te hebben. Na ongeveer tien minuten nam het fregat de vlag van den gaffel van het groote zeil en heesch haar aan den achtersteven. Later erkende het het schip voor de Hollandsche stoomboot *Triëst*, welke het fregat bereids den vorigen dag geviziteerd had, en sloeg de rigting naar Venitië in. Om zeker van haar zaak te zijn gebruikt een Fransch schip de Oostenrijksche vlag, en eerst in de nabijheid, als de mogelijkheid tot ontkomen voor het onzijdige schip niet meer schijnt te bestaan, toont het de vlag van zijn land. Een oorlogschip dat zijn vlag verloochent om tegen koopvaarders op buit uit te gaan! Dit schouwspel had men nog niet beleefd.

»Aan den staf van den Admiraal Jurien de la Gravière was het voorbehouden dit gevolg uit de Napoleontische huishouding te trekken. Voor de oogen van Oostenrijksche en Hollandsche onderdanen heeft een Fransch oorlogsschip bewezen geen nationaal eergevoel te bezitten en met de vlag zijn vijands in top, zooals vroeger de Algerijnsche zeeschuimers, de voorbijkomende schepen bespied."

Men schrijft ons uit Parijs, 28 Mei.

In mijn vorigen heb ik u gesproken over de geheele verandering, welke de publieke opinie in Frankrijk in korten tijd ondergaan heeft: — hoe men thans onder het groote publiek toejuicht, wat men eenige weken te voren niet dan met weerzin wilde aanvaarden, en wat men zelfs als een wezenlijke ramp zoo ver mogelijk verwijderd wenschte. Ik heb u ook gesproken over het doel, hetwelk zeer velen aan Napoleon toeschrijven. Daarmede is echter niet alles gezegd. Want zoo er zeer velen zijn die gelooven, dat de vrees voor een herhaalden aanslag en de zucht tot zelfbehoud Napoleon heeft doen besluiten tot den oorlog tegen Oostenrijk — er zijn ook vele anderen die meenen, dat dit noch de eerste noch de eenige oorzaak is. Ik moet bekennen dat degenen, bij wie ik deze meening heb aangetroffen, juist dezulke waren, die door hunne maatschappelijke betrekking, door dieper inzigt, door kennis en ondervinding van zaken en personen allezins in staat waren om een oordeel te vellen. Dezen, nu, geven volkomen toe het feit, dat gij vroeger reeds hebt opgemerkt, namelijk dat Napoleon sedert den aanslag van Orsini niet meer die vastberadenheid heeft, welke hij vóór dien tijd aan den dag legde, en dat hij in zijne politiek geheel aan 't wankelen is geraakt (1); maar zij beweren dat de vernietiging der traktaten van 1815, welke reeds vroeger in zijne bedoeling lag, thans een voornaam, zoo niet het voornaamste doel is van den oorlog, omdat hij geen kans heeft gezien die op een andere wijze te verkrijgen.

Het verlangen van die traktaten aan de herziening der groote mogendheden te onderwerpen, ten minste ze als feitelijk vervallen te doen beschouwen, moest geheel natuurlijk een lievelingsdenkbeeld wezen van Napoleon: hij wist wel dat een goede uitslag hem populair maken in Frankrijk, en zijne dynastie er door bevestigd worden. De moeijelijkheid bestond slechts in het middel te vinden, waardoor het doel te bereiken was. Tijdens de onderhandelingen van het Parijsche kongres kon men reeds duidelijk zien doorschemeren, welke zijne verlangens waren. Welligt heeft hij niet doorgetast om-

(1) *Depuis ce temps Napoléon et ses ministres semblent avoir perdu la tête*, was o. a. een hunner gezegden.

dat hij den tijd er niet rijp toe achtte. Of hij 't later beproefd heeft, zal wel een raadsel blijven voor al wie in de geheimen der diplomatie niet is ingelijfd. Maar toen de zaken eenmaal op zekere hoogte gekomen waren, zou hij 't misschien gewaagd hebben er openlijk voor uit te komen, dat hij door den oorlog wilde afdwingen wat hij op vreedzame wijze niet verkrijgen kon; — indien, ongelukkig voor hem, zijne intieme en gracieuze bondgenoote Viktoria aan het Engelsch parlement niet was komen aankondigen dat zij de bestaande traktaten wilde geëerbiedigd hebben....... Wat zou Napoleon nu doen? Afzien van den oorlog tegen Oostenrijk, het middel om meer dan één doel te bereiken?... Volstrekt niet.

Met Engeland breken?.. Dit evenmin. Hij wist wat Napoleon I wedervaren was; en beschouwt het immers als twee groote politieke fouten, dat zijn oom met Engeland gebroken en den Paus den voet heeft dwars gezet. Hij wilde diezelfde fouten niet begaan: hij handhaafde het bondgenootschap met Engeland, in weerwil zelfs van het zoo prikkelbare nationaal gevoel der Franschen, en zoekt een uitweg om door den oorlog het een niet te verliezen en het ander te verkrijgen. Holle frazen en onbestemde uitdrukkingen moesten nu de plaats innemen van die bepaalde verklaringen, waardoor hij vóór 1858 zich onderscheidde en zijne bedoelingen openlegde; en nu heette het, dat het de roeping van Frankrijk is zich overal in te mengen, waar er sprake is van nationaliteit en van beschaving!!

Ware Napoleon ridderlijk er voor uitgekomen, dat hij zich vooral op Oostenrijk wilde wreken over de vernedering, die Frankrijk in 1815 was aangedaan, hij zou ten minste sympathie gevonden hebben bij eene talrijke partij in het land, die zonder vijandig te wezen hem tot hiertoe niet al te zeer genegen was; maar die hij thans, wij kunt er zeker van zijn, meer en meer van zich vervreemdt.

Ziehier hoe dezen redeneren. Ik deel u nagenoeg letterlijk mede wat ik-zelf gehoord heb.

Door de traktaten van 1815 — zeggen zij — werd ons land ten diepste vernederd. Niemand onzer zal ontkennen dat het onverdiend was; Frankrijk was een geesel geweest voor Europa, het was billijk dat het op zijn beurt getuchtigd werd. Desniettemin was de vernedering allergrievendst, niet slechts voor het hoofd der Napoleontische dynastie, die er het eerste slagtoffer van werd, maar voor geheel Frankrijk en voor de Bourbons-zelven, die op den troon hunner vaderen hersteld werden. 't Was immers schoorvoetende en niet dan door de noodzakelijkheid gedrongen, dat Lodewijk XVIII, op aanhouden van zijn eersten minister, het vonnis der vernedering met zijne handteekening bekrachtigde.

Feitelijk was Frankrijk afgedwaald tot eene mogendheid van den tweeden rang; en bij meer dan éene gelegenheid hebben de groote mogendheden niet nagelaten van het ons op 't grievendst te doen gevoelen.... En is dan een tijdsverloop van bijna een halve eeuw nog niet lang genoeg geweest om ons te doen boeten voor de schuld onzer vaderen? Moet onze vernedering dan immer blijven voortduren? Is het niet meer dan tijd, dat wij onzen vorigen rang onder de volkeren niet slechts weder innemen, maar in dien rang hersteld worden door degenen-zelven, die ons vernederd hebben? Of kunnen wij vrijelijk het hoofd opheffen, zoolang de traktaten niet vernietigd zijn, die ons het schandmerk op het voorhoofd drukken?.... Hebben wij dan niets gedaan om ons dien rang waardig te toonen? Hebben wij niet op verschillende tijden goed en bloed veil gehad ten bate zelfs van Europa?........ Wij hebben medegewerkt tot de bevrijding van Griekeland. Door ons is de Middellandsche zee van de Algerijnsche kapers gezuiverd, en dat roovers nest voor altijd uitgeroeid. Wij zijn de opkomende Belgische dynastie met onze wapenen te hulp gesneld, en hebben hare vijanden genoodzaakt hunne laatste verschansingen te ontruimen.

Toen het socialismus wederom dreigend het hoofd opstak en op het punt stond zich van hier over geheel Europa uit te breiden, werd het door het Fransche leger, waarop Napoleon zich geheel verlaten kon, in ontzag gehouden en belet om uit te spatten.

Toen de revolutie Pius IX onttroond en tot ballingschap gedwongen had, heeft Frankrijk hem hersteld en tot heden door zijn gezag gehandhaafd.

Toen Rusland het Turksche rijk met vernietiging bedreigde, en het evenwigt van Europa in gevaar bragt, was het Frankrijk dat voor het algemeen belang meer dan anderen veil had, en bij schatten van goud nog honderd vijftig duizend zijner zonen ten offer bragt; terwijl Oostenrijk en Pruissen lijdelijk den strijd bleven aanzien, en er de vruchten van plukten, zonder dat het hun eenige opofferingen gekost had. — En eindelijk, zijn het niet de Fransche wapenen, die nog op dit oogenblik met Engeland en Spanje zich doen gelden in China en Cochinchina; en die zeker niet rusten zullen voor en aleer onze missionarissen gewroken zijn, en met het Christendom de beschaving worde ingevoerd. En dat alles hebben wij verrigt, zonder dat wij ooit eenige geldelijke vergoeding voor de bewezen diensten gevorderd hebben.

Ziedaar de titels, die Napoleon had kunnen doen gelden om de vernietiging dier traktaten te verkrijgen. Zoo hij, na eene formele weigering ondervonden te hebben, om die reden den oorlog verklaard had, wij en alle Franschen, van welke partij ook, zouden hem onze goedkeuring geschonken hebben. Nu hij zich aan de Italiaansche revolutionnairen aansluit en voor den oorlog een reden opgeeft, die geene reden is, moge hij toezien welke de gevolgen er van wezen zullen....

Ik heb hier niets bij te voegen. Ik heb alleenlijk u eene schets willen geven van den tegenwoordigen toestand in Frankrijk. Ik meen dat zij getrouw en juist is. Wat de toekomst zal opleveren is aan Hem-alleen bekend, die het lot der vorsten en volken in zijne handen heeft. Beantwoorden wij getrouwelijk aan de oproeping van den algemeenen Vader der geloovigen, en bidden wij voor den vrede der wereld.

Bij vorige ligtingen is het gebleken, dat een groot getal geremplaceerden in gebreke is gebleven, om de bij hunne kontrakten van remplacement door de plaatsvervangers voor zich zelven gedurende den loop van hunnen diensttijd, bedongene gelden, geheel of gedeeltelijk in de kassen der korpsen te storten, hetgeen over het algemeen toegeschreven kan worden aan de moeijelijkheid van het overmaken der bedoelde gelden aan de korpsen, waarbij de plaatsvervangers dienen. Dit heeft het dep. van oorlog in 1850 genoopt, om in weerwil van de bezwaren daaraan verbonden, de zaak voor de belanghebbenden gemakkelijker te maken, door te bepalen, dat de stortingen, waarvan hier sprake is, voortaan op eene andere wijze zullen kunnen geschieden, en wel, voor zooveel betreft de geremplaceerde lotelingen uit de provincie Zuidholland, bij de hoofdadministratie van het regiment grenadiers en jagers te 's Gravenhage. De gemeentebesturen in deze provincie zijn thans uitgenoodigd om, ten aanzien van de geremplaceerde lotelingen van 1859, overeenkomstig het bovenstaande te willen handelen en zooveel mogelijk van hunne zijde te bevorderen, dat de geramplaceerden aan de ten deze op hen rustende verpligtingen voldoen.

Heden is bij den Hoogen Raad der Nederlanden (Kamer van strafzaken) behandeld de zaak van Carel August Gunkel, die zich in kassatie heeft voorzien tegen het arrest van het provinciaal geregtshof van Zuid-Holland van 16 April jl., waarbij hij ter zake van *vergiftiging* van Louize Esbra, is veroordeeld tot de *doodstraf*. Nadat door den raadsheer Pape het verslag was uitgebragt, werd het woord gegeven aan den verdediger Mr D. Léon.

Den 6n Junij zal de prokureur-generaal zijne konkluzie voordragen.

Gisteren stonden voor het prov. geregtshof in Noord-Holland (voorzitter mr. J. M. van Maanen), te regt de personen van Abraham Smits, Benjamin Leendert Bekker, en Elisabeth de Lange, huisvrouw van Benjamin Leendert Bekker besch. de 1e bekl. van 1°. het bedriegelijk vervaardigen van twee biljetten der Nederl. Bank en vier muntbiljetten; 2°. het des bewust in omloop brengen van al die valsche munt- en bankbilj. de 2e bekl. ter zake van het. des bewust, in omloop brengen van een valsch muntbiljet; de 2e en 3e bekl. ter zake 1°. van medepligtigheid aan het bedriegelijk vervaardigen van twee Nederl. bankbiljetten, door het verschaffen der middelen, die moesten dienen tot het plegen dier misdaden, en 2°. van het, des bewust, helen en verbergen van hetgeen door het misdrijf van het bedriegelijk vervaardigen van valsche Nederlandsche bank- en muntbiljetten verkregen was.

De besch. werden bijgestaan door de hh. mrs. W. W. van Lennep, N. J. van Beers en J. J. del Baere; terwijl het O. M. werd waargenomen door den advokaat-generaal mr. J. A. Jollens.

Nadat het verhoor der getuigen (32 in getal) afgeloopen was, hield het O. M. de schuld bij de drie beschuldigden vol en rekwireerde, dat zij zouden worden veroordeeld tot eene tuchthuisstraf, de eerste besch. voor den tijd van 12 jaren (met vier geldboeten elk van *f* 50), de tweede voor den tijd van 10 jaren (met twee boeten elk van *f* 50), en de derde aangekl. voor den tijd van zeven jaren, mede met twee boeten van gelijk bedrag.

Vervolgens hebben de verdedigers 't woord, die achtereenvolgens de middelen van defensie uiteenzetten. Vooral voor den 2n besch. (die steeds is blijven ontkennen) en voor de 3e besch. (die van hare bij den regter-kommissaris afgelegde verklaring is teruggekomen waren de pleidooijen van gewigt. Na re- en dupliek is de uitspraak bepaald op Dingsdag e. k. ten 11 ure.

Het uitspannings-lokaal door de stedelijke regering aan de overzijde van het IJ aangelegd en sedert eenige weken geopend, wordt dagelijks meer en meer bezocht. In den namiddag van Zondag jl. werden daarheen 2 a 3000 personen met de stoomboot overgevoerd, behalve de passagiers, die naar Noord-Holland vertrokken.

Z. M. heeft H. van der Mahmer eervol ontslagen als konsul der Nederlanden te Melbourne, voor Victoria, en als zoodanig aangesteld J. W. Ploos van Amstel.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 31 Mei.

In deze zitting zijn gevoerd de beraadslagingen over de wetsontwerpen betreffende de mobiel-verklaring van het Limburgsche bondskontingent. Bij de algemeene beraadslagingen voerden het woord de heeren van Wintershoven, van Hoëvell, Strens, Dullert en de ministers van Buitenlandsche Zaken en van Oorlog. Op morgen zal de behandeling van het wetsontwerp voortgezet worden.

ROTTERDAM, 31 Mei. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 44, 2de kwal. *f* 41, 3de *f* 38.

MAASTRICHT, 30 Mei. Sedert eenigen tijd hebben wij hier dagelijks onweders. Dat van Vrijdag ll. was hevig en van hagel vergezeld; de bliksem sloeg twee ornamenten van den nieuwen kerktoren te Wijk weg, en trof een boom in het naburige St. Pieter; de roggevelden, welke zich uitstekend voordeden, liggen rondom de stad thans alle neder, zoodat velen voor een totaal verlies beducht zijn; anderen vleijen zich echter, dat bij eenige droogte en wind, het graan zich weder zal oprigten. Naar wij vernemen, heeft op gemelden dag een vreeselijke hagelslag in de gemeenten Gulpen en Margraten groote verwoestingen aangerigt. Gisteren en eergisteren was de rivier de Maas sterk wassende, dik en ros geelachtig van kleur, een gevolg van een hevig onweder, hetwelk boven Luik heeft gewoed. Een stortregen, aan een wolkbreuk gelijk, moet in die omstreken eene ontzettende schade hebben veroorzaakt.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

WEENEN 31 Mei. Z. M. de Keizer is gisteren avond ten 6 ure te Verona aangekomen. Overal werd Z. M. met de meeste geestdrift begroet. Het officiëel bulletin vermeldt het begin van een voorposten-gevecht bij Palestro.

TURIJN, 31 Mei. Heden zijn de eerste bijzonderheden bekend geworden van het gevecht bij Palestro. De vijand had zich te Palestro, Casalino en Sinigaglia verschanst, en verdedigde zich hardnekkig. De onzen hebben de loopgraven met de bajonet vermeesterd en daarbij eene bewonderenswaardige dapperheid doen blijken. Twee stukken en vele wapenen en krijgsgevangenen zijn in onze handen gevallen. Het verlies des vijands is zeer groot; dat der onzen is nog niet bekend. Vercelli was gisteren avond geïllumineerd; de Keizer is te voet de feestelijke stad doorgegaan. De Koning heeft den nacht onder de gekampeerde troepen doorgebragt.

— Een regeringsbulletijn van den volgenden inhoud werd heden bekend gemaakt. 25,000 Oostenrijkers poogden heden de stelling van Palestro te hernemen. De Koning met de 4de divizie Cialdini en het 3de reg. Zouaven vervolgden den vijand, namen 1000 man gevangen en veroverden 8 stukken geschut; 400 Oostenrijkers verdronken in het kanaal. Gelijktijdig sloeg de divizie Forey de Oostenrijkers bij Confiarira.

FRANKFORT, 31 Mei ('s avonds). Eene dépêche van gisteren, uit Bern meldt, dat Garribaldi naar Como was opgerukt en zijne voorposten te Cantu had. De Oostenrijksche verschansen zich te Mariano en de Fransche voorposten bevinden zich te Olgiate. Valteline is in vollen opstand; een Oostenrijksch luitenant der gendarmerie en 4 gendarmes vlugtten naar Zwitserland, doch werden daar ontwapend en naar Chur gevoerd.

De bondsraad van Zwitserland zendt eene brigade naar Graauwbunderland.

BERN, 31 Mei. Een bataljon Tyrolsche jagers heeft bij Nanders de Tyrolsche grenzen overschreden, zich begevende naar Italië. 4000 Oostenrijkers worden in Lichtenstein verwacht.

Er is niets naders van Garribaldi vernomen.

— 1 Junij. De opstand te Valteline neemt toe. De Oostenrijksche beambten en gendarmen zijn gevangen genomen of verjaagd. De meeste opstandelingen bevinden zich te Sondrio. Het landvolk stroomt van alle kanten toe.

VERCELLI, 31 Mei. Heden ochtend hebben de Oostenrijkers in grooten getale den Koning van Sardinië aangevallen en getracht de onzen te verhinderen over de rivier te trekken. Zij werden met buitengewone dapperheid teruggedreven door de Sardinische troepen, ondersteund door de divizie van generaal Trochu, welke evenwel weinig aan het gevecht deel nam. Het derde regiment Zouaven, dat aan de Sardinische divizie was toegevoegd, heeft wonderen verrigt. Alleen tegenover eene batterij van acht stukken en een goed onderhouden geweervuur, is het over een kanaal getrokken, heeft eene zeer steile helling beklommen, de Oostenrijkers met de bajonet aangevallen en ruim 400 vijanden

in een kanaal gedreven; 6 stukken geschut vielen in hunne handen. De Sardiniërs hebben ook twee kanonnen genomen. Onze verliezen zijn niet aanzienlijk.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Mei. Van het oorlogstooneel zijn geen belangrijke berigten ontvangen; alleen uit Bern meldde een telegram, dat het gerucht te dier stede liep dat Garribaldi geslagen en gedwongen was geworden naar de Ticino terug te trekken; doch volgens een later berigt zouden zijne voorsposten te Cantu op tien kilometers nabij Como, op den weg van Monza naar Milaan staan, terwijl 8000 Piëmontezen te Varese waren aangekomen, om hem des vereischt te ondersteunen.

— Wat van het aanstaande vertrek van graaf Walewski naar het hoofdkwartier des Keizers is gezegd, wordt thans gelogenstraft. In den tegenwoordigen toestand zouden er voor die reis volstrekt geen redenen bestaan — zoo als hier algemeen beweerd wordt. Zijne tegenwoordigheid op het oorlogstooneel zou dan slechts nuttig kunnen zijn, wanneer de Franschen en Piëmontezen de Mincio hadden bereikt; immers dan eerst zal waarschijnlijk de diplomatieke interventie plaats hebben, van wege Engeland en centraal Europa, waarvan bereids sprake is geweest.

— Volgens berigten uit Turijn is de geestdrift over de komst der Fransche bondgenooten aldaar reeds aan het bedaren. Het schijnt, dat men er de de voorboden bespeurt van minder aangename gebeurtenissen, dan men algemeen had verwacht. In een liberaal orgaan leest men de volgende woorden: „Er begint hier een Cayennelucht te waaijen De openbare pers is aan banden gelegd; de persoonlijke vrijheid is opgeheven. Zoo kan het niet voortgaan; er moet een andere weg worden ingeslagen."

— De *Indépendance Belge* behelst een korrespondentie uit Parijs, dd. 30 Mei, waarin het volgende gelezen wordt:

„Toen de soldaten van het Parijsche garnizoen naar Italië werden opgeroepen, ontstond bij hen eene opmerkenswaardige godsdienstige beweging. In de St-Elizabetskerk, in de wijk van den Tempel, was een priester onverpoosd bedrijvig met het zegenen van medaljes en andere voorwerpen, welke de soldaten naar Italië wilden medenemen. Tot groote verbazing der Genuezen wordt dien godsdienstzin ook in Italië bij hen opgemerkt. De bevolking van Genua verwachtte een soort van duivels en, zooals nit die stad geschreven wordt, vonden zij slechts heiligen. Het klooster der kapucijnen, in den omtrek van Genua heeft talrijke bezoeken van officieren ontvangen, die daar aanzienlijke aalmoezen achterlieten."

— Aan den *Siècle* wordt uit Montebello geschreven:

„Voor het kerkhof heeft men twee diepe kuilen gegraven, waarin de Oostenrijksche soldaten met klei bedekt begraven zijn. Men heeft de Fransche soldaten, die in het gevecht gesneuveld zijn, binnen de ommuring van het oude kerkhof begraven. Een houten kruis wijst de plek aan, waar zij rusten.

„Het slagveld toont nog, behalve het droevige schouwspel der dooden en gekwetsten, die er van weggenomen zijn, het gezigt dat het den avond na het gevecht had. Het koren is vertrapt, de voren zijn vol plassen zwart, door de zon gedroogd bloed; ik heb een Oostenrijksch linnen buis gezien, dat als in bloed geverwd scheen, verder halsbanden, chakots, gescheurde rokken; gisteren werden nog twee Oostenrijksche lijken in het koorn gevonden, het een was van een naauwelijks vijftienjarigen knaap. Hij droeg aan den hals een medaljon met het portret eener bejaarde vrouw, waarschijnlijk zijne moeder!

„Een jong kapitein van den staf, de heer Nau de Champlouis, adjudant van generaal Ladmirault, verhaalde mij, dat de soldaten dienzelfden ochtend een Oostenrijkschen gekwetste hadden gevonden, die zich in een ton verscholen had. 't Is inderdaad merkwaardig dat die man, aan het been en den arm gekwetst, in dien engen schuilhoek gebleven was zonder eenig gekerm te slaken, noch dat hij door onze soldaten gehoord was geworden, die sedert drie nachten met hem in denzelfden kelder sliepen. Toen men hem vroeg, waarom hij geen hulp had ingeroepen, antwoordde hij, dat vrees hem daarvan had teruggehouden. Zijne oversten hadden hem gezegd, dat de Franschen geen genade verleenden en de hoofden hunner gevangenen afhieuwen. Dadelijk werd de ongelukkige op een draagbaar naar Voghera door vier Afrikaansche jagers vervoerd. Men zag met hoeveel deelneming onze jagers, die zich door hem niet konden doen verstaan, zijne hand vriendelijk drukten om hem gerust te stellen.

„Onze troepen zijn gelegerd op de vruchtbare velden in de fraaije vallei, welke zich tot aan de rivier uitbreidt. Het kamp der huzaren, en de tenten der jagers te paard bieden een pittoresk gezigt aan. De artillerie rigt batterijen op, eenige schreden van de door de Oostenrijkers bezette heuveltoppen gedurende het gevecht. Op dit oogenblik is te Montebello het hoofdkwartier van maarschalk Baraguay d'Hilliers, die een paleis bewoont in de nabijheid der woning van generaal Ladmirault. Generaal Forey bezet Casteggio."

— Het *Journal des Débats* geeft het volgende te lezen:

„Het eerste, wat een Oostenrijksch soldaat deed, toen men hem van het slagveld opnam, was het kruisteeken te maken. Hij beval zijne ziel aan God.

„Aan de zijde van Cassteggio hebben de Oostenrijkers den naam, dien zij dragen, willen verdienen. Zij hebben er de armoedige woningen vernield, alles verwoestende, huisraad, deuren, vensters en oliekruiken. Men had op hen geschoten en zij hadden een wreedaardige wraak genomen. Een gezin, in welks huis men twee oude geweren vond, werd naar het marktveld gevoerd; een kompanjie Oostenrijksche soldaten plaatste zich er tegenover en op bevel van een officier, men zegt dat 't een generaal was, gaf ze vuur. Van de zeven personen, waaruit het gezin bestond, werden zes doodelijk getroffen. Als door een wonder overleefde de vader. Hij heet Cignoli en is thans in het militair hospitaal te Voghera.

— Uit Vercelli wordt geschreven aan de *Indépendance belge*:

„Op zekeren dag dat Kroaten de tafel van den generalen staf bedienden, vonden zij goed de zilveren vorken en lepels in hun stak te steken. De eigenaar van het logement spoedt zich tot den generaal om die voorwerpen terug te eischen; generaal Zobel antwoordt, dat het tot zijne funktiën niet behoort om over het zilver der herbergen te waken. Nu meent de kastelein dat hem niets anders overblijft dan zich zelven regt te verschaffen. Hij roept zijn knechts bij elkaar; en bedienden en koksjongens wapenen zich met braadspitten, tangen, pannen en vaten om daarmede de dieven aan te vallen. Er ontstaat een gevecht. De borden en glazen vliegen door de eetzaal; de Oostenrijkers worden met soep begoten, met gebraden hoenders gebombardeerd, met jonge erwten beschoten en op hunne hoofden braadpannen gedrukt.... Kortom, op dat helsch gedruisch en het in beweging brengen der kamerschellen ijlen de officieren toe en het gevecht wordt gestaakt. De ongelukkige kastelein had echter niets meer dan de helft van zijn zilver herwonnen."

— In een schrijven van het oorlogstooneel, aan een Fransch officier, leest men het volgende:

„Ons bataljon bezet als voorpost een dorp op den oever van den Po. Gisteren na den maaltijd, tegen zes ure 's avonds, dronken wij koffij, toen eensklaps muziekinstrumenten in onze ooren klonken. Onmiddellijk verlieten wij het door ons betrokken huis, en naderden de rivier, waar wij de klanken der muziek duidelijker hoorden. Een onzer zeide: De heeren Oostenrijkers willen ons voor den gek houden, en door muziek te maken te kennen geven dat zij ons niet vreezen. — Welnu, hernam een ander, toonen wij hun, dat wij evenmin hun kogels als zij de onze vreezen. — Wij beklommen toen een verheevenheid, waarop wij zoo blootgesteld waren dat hun jagers ons de een voor den ander hadden kunnen weg blazen. Onze sigaren rookende wandelden wij heen en weer, als burgers van een klein stadje, die zich na den maaltijd, ter bevordering der spijsvertering, op het marktplein eenige beweging verschaffen.

„Duidelijk onderscheidden wij aan den overkant der rivier de witte rokken onzer vijanden. Het koncert duurde langer dan een uur, en wij hoorden beurtelings symfoniën, volksliederen, Duitsche walzen, met eene juistheid voordragen, waarbij de muziek van ons regiment niet te vergelijken was. Onze toejuichingen werden gehoord, want dadelijk daarop antwoordden de Oostenrijkers met vriendelijke kreeten, terwijl zij met hunne chakots wuifden. Wij beantwoordden hun groet met een laatsten groet en keerden naar onze tenten weder."

ENGELAND.

LONDEN, 31 Mei. De bladen, waarbij ook de *Morning Chronicle*, een ministeriëel orgaan, hebben gemeld dat een quæstie van opperbestuur de tusschen lord John Russell en lord Palmerston aangevangen onderhandelingen, om tegen het kabinet-Derby al de krachten der liberale partij te vereenigen, had doen mislukken, daar geene der twee hoofden van de Whigpartij den post van eersten minister aan den anderen wilde afstaan, ingeval het tegenwoordige goevernement aftrad.

Volgens den *Morning-Advertiser* zou lord Palmerston wel toegetreden zijn om eventuëel een portefeuille onder het prezidentschap van lord John Russell te aanvaarden, maar deze had dezelfde verbindtenis jegens zijnen mededinger niet willen aangaan.

Een en ander wordt nu op bepaalde wijze door den *Morning-Post* gelogenstraft. Dat orgaan van lord Palmerston verklaart, dat er niet de minste oneenigheid tusschen beide lords ten aanzien van een eventueel prezidentschap bestaat, en dat, wanneer een van beiden door de Koningin wordt opgeroepen om een nieuwe regering na den val van lord Derby te vormen, deze van wege den anderen niet den minsten tegenstand zal ontmoeten.

Ten aanzien der keuze van de Koningin tusschen beiden, merkt de *Morning Post* op, dat daarvan nog niets met zekerheid kan gezegd worden en die keuze noodwending zal afhangen van de diskussiën, welke, tot de omverwerping van het ministerie zullen leiden en van den raad, dien lord Derby alsdan aan hare majesteit zal geven.

Intusschen schijnt de terugkeer van lord Palmerston aan het bestuur van de zijde der meerderheid van de onafhankelijke liberalen een ernstigen tegenstand te zullen ontmoeten. De heer Roebuck verklaarde duidelijk op een feestmaal, te Mildford gehouden ten voordeele der ontwikkeling van de zeevaart dier haven met Ierland, dat hij liever aan het hoofd der regering den tegenwoordigen minister zag dan lord Palmerston, daar deze een meer zekeren waarborg voor de neutraliteit aanbood dan lord Palmerston ooit zou kunnen doen, wiens terugkomst aan de zaken, naar zijne meening, het sein van een Europeesche koalitie of van een algemeenen oorlog zijn zou.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 29 Mei. Generaal Willisen is naar Berlijn teruggekeerd. Zijne zending is geslaagd.

— Uit Venetië wordt geschreven: „Om de Fransche vloot te zien, behoeft men zich hier niet veel moeite te geven. Op elken toren, en op ieder balkon van het ten Zuiden gelegen gedeelte der stad, kan men het gezigt er van genieten. Een der schepen ligt als wachtschip ten anker, terwijl twee gestadig zich, hoewel niet ver, verwijderen, om ter verkenning of ter kaapvaart uit te gaan. Nu en dan ziet men ook stoomschepen uit het verre zuiden aankomen en vertrekken. De heldenfeiten, door dit smaldeel verrigt, zijn bereids bekend gemaakt. Den eersten of tweeden dag na zijn aankomst, wenkten en begroetten zij met het wuiven van witte doeken eenige visschers, die in de golf hun beroep uitoefenden. De visschers naderden met hunne vaartuigen, ontvingen de vriendelijkste betuigingen, maar moesten hun vangst en netten als een vrijwillige gedachtenis achterlaten, en keerden ledig naar de Riva dei Schiavoni terug. Als een niet zeer ridderlijk feit wordt het tooneel geschetst, toen het reusachtig linieschip *Napoleon*, van 101 stukken, gedurende een half uur met al zijn magt een Oostenrijkschen kustvaarder vervolgde, tot het dit vaartuig eindelijk bemagtigde, en het met zegekreeten op sleeptouw nam. De vorige week beproefde de Lloyds stoomboot *Jupiter*, met geringe bemanning, nabij Malamocco, door de blokkade te dringen.

„Twee dagen maakten de Fransche schroefstoombooten, die gestadig gestookt werden, er jagt op, maar het vlugge schip ontsnapte door een zeer behendige manoeuvre. Verleden Zondag gelukte het eindelijk de boot voor het gezigt der drie wachtschepen door de blokkade te dringen en haar steven naar Triëst te wenden. Vruchteloos beproefden de Franschen het vaartuig te bereiken, daar het de beste stoomer van de Lloyds is en 14 mijlen in het uur aflegt. Gisteren naderden de schepen bijna op den afstand van een kanonschot, zoodat men de vlaggen duidelijk kon onderscheiden; doch zij keerden spoedig terug. De Oostenrijksche vloot ligt in de haven van Malamocca onttakeld, maar ter verdediging gereed. De twee ingangen nabij Malamocco en Lido zijn door barrikaden en gezonken schepen versperd en de forten voornamelijk de Lido sterk gewapend. In die omstandigheden baart de tegenwoordigheid der Fransche schepen aan niemand eenige ongerustheid. En ook voor een aanval tegen Venetië ter zee vreest niemand. 't Zou trouwens eene avontuurlijke onderneming zijn. Het eenige ongerief voor Venetië is de schorsching van den handel ter zee. Doch dat ongerief schijnt tot hiertoe weinig gevoeld te worden. Het arsenaal van Nola is naar Venetië overgebragt, Nola door kustbatterijen versterkt en door landtroepen bezet. De marine-soldaten liggen allen te Venetië, alsmede de voor de marinedienst bestemde Lloydsstoombooten."

— Aan de *Allgemeine Zeitung* wordt door een Engelsch artillerist, die een reis door Frankrijk doet geschreven: 't Is in het oogvallend hoe weinig de naam van Keizer Lodewijk Napoleon thans door de Fransche troepen genoemd wordt. Als wij, Engelschen, een vrolijk feest vieren, dan spreekt het van zelf, dat de eerste dronk aan onze Koningin wordt gebragt, en ook bij de Oostenrijksche en Pruissische officieren hoorde ik steeds bij dergelijke gelegenheden vol geestdrift gezondheidsdronken op hunne vorsten brengen. Maar in het Fransche leger denkt niemand er aan Lodewijk Napoleon een gezond leven te wenschen, en van persoonlijke gehechtheid aan hem is [illegible] evenmin bij de officieren, onderofficieren en [illegible] eenig spoor. Voor Sebastopol was 't anders. [illegible]

— Het eerste leger, onder bevel van generaal von Wimpffen, heeft bevel ontvangen zich bij het operatieve leger te voegen. Het 3de leger rukt naar Illyrië. De bevelhebber van dat leger, aartshertog Albrecht, gaat naar Triëst en later naar Italië, daar ook dat leger voor het oorlogstooneel bestemd is. De Zuiderspoorweg bevordert iederen dag acht militaire treinen van 18—20 wagens naar Nabresina.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 Junij.

GETROUWD (30 Mei): Dr. A. M. Sterk met J. Hartog.

BEVALLEN (25 Mei): A. H. Wegter, geb. Breukink, Z. - (28 Mei): J. M. J. Verlee, geb. Vorstius, Z. - M. Cantor geb. Benedictus, D. - C. C. van Loon, geb. Middendorp, Z

OVERLEDEN (25 Mei): M. C. du Moulin, ruim 19 j. - (29 Mei) J. L. Cohen, 61 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		31 MEI 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	58	″	58⅝	58⅝
Dito Dito	3 ″	69⅜	″	69¾	69¾
Dito Dito	4 ″	89½	″	90	90
Amortis. Syndik.	3½ ″		″		
Aand. Handel-Maatsch.	″	128	″	128½	
Oost-Ind. Leening	4 ″		″		
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″		″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1½ ″	27⅜	″	27 9/16	27 9/16
Dito	3 ″	38⅞	″	39½	
Dito Binnenl.	3 ″	36½	″	36 13/16	36⅝
Amortisable Schuld			″		
Bewijzen Coupon			″		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			″		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	40	″	40⅛	40 1/16
Dito 1856	3 ″	39⅝	″	39¾	39⅝
Dito Uitgestelde		26½	″		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	101	″	101¼	
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	99	″	99¾	99¾
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″		″		
Dito bij idem 1840	4 ″		″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″		″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″		″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	94⅞	″	95	95
Dito adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″	89¼	″		
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″		″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*		″		
Obligatiën	4 pCt.	72¾	″		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″		
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″	42	″		
Dito Metalliek	5 ″	40	″	41¼	41 5/16
Dito Rente Amsterdam	5 ″	58¼	″	58 11/16	58 11/16
Dito Nationale 1854	5 ″	43½	″	44¾	44¾
Dito dito	2½ ″	22⅜	″	22 11/16	22⅜
Weener Bank-Aktiën	*f*	615	″	633	628
Dito Aand. fl. 250, 1839	″	250	″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	224	″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″		″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″	94	″		
Dito 1843 ″ £ 100	4½ ″	94	″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″	87	″	87½	
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs					
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	14	″	14½	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 ″	36½	″	37¼	37
Dito Uitgestelde	2½ ″	15¾	″	15⅞	
Grenada, Obligatiën	3½ ″	14¾	″	15⅛	15⅞
Dito Uitgestelde		4 7/16	″		
Mexiko dito	3 ″	15⅝	″	15¾	15¾
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″		″		
Dito dito	″ B ″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	73½	″		
Louisiana	5 ″	97	″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″	1 15/16	″	2	2

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russ. Spoorweg doorgef. 212½, 213; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Op nieuw was de markt williger, inzonderheid Oostenrijksche, welke evenwel iets minder sluitende zijn.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt, Prolongatie 4 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 58½, Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 36¾, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 101¼, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 94½, Oostenrijk, Met. 5 pc. 40¾, dito Rente Amst. 5 pc. 59, dito Nationale 1854 5 pc. 44⅜, dito 2½ pc. 22½.

[illegible]SCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, [illegible] 2½ pc. 50⅛ g; 4½ pc. 90½. [illegible] 41¾, [illegible] 46½ p; Spanje 1½ pc. 27⅜, [illegible] 38¾ g.

PARIJS, 31 Mei. Rente kont. 4½ pc. 90.50, op April 3 pc. 62.70; Credit mobilier 625; Fr.-Oost. Spoorw. 367; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. 38.00; Rom. Leening —.

MADRID, 30 Mei. Spanje 3 pc. —.—; 1½ pc. —.—.

LONDEN, 31 Mei. Cons. 93¼ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 17¼; 4½ pc. Peru 84; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. —; id. werkelijke —; 5 pc. Venezuela 38; 2½ pc. id. 16½; 3 pc. Port. 41¼; 3 pc. Spanje —; 1½ pc. id. 28¼; Coupons - ; Amortiz. —; 4½ pc. Russen 93½; 5 pc. id. 103; 2½ pc. Holland 61; 4 pc. id. —; Illinois Shares —; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinië — a —; Ecuador —.

WEENEN, 31 Mei. Met. 5 pc. 61.50; Nat. 67 10; Bank-Aktiën 750; Noord-Bahn akt. 150.—; Credit Anst. 139; O.-Fr. Spoorw. akt. 203; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 74.—; Wissel op Londen 3/m. 14.25; Goud —; Zilver —.

HAMBURG, 31 Mei. Mexikanen —, Spanje 3 pc. —; 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. 33.03, Amsterd. 33.95, Diskonto 2½.

BERLIJN, 31 Mei. Metalliek 5 pc. 42⅜; Nationale 45, Stiegl. 5de serie 92⅞; 6de id. 98¾; Rusland 5 pc. 97½, Pruiss. Staats. 4½ pc. 8?⅝; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15, Parijs 78¼, Hamburg 149¾, Amst. 140¼, Weenen 67⅝, Petersburg 89⅞, Diskonto 5.

FRANKFORT, 31 Mei. Metalliek 5 pc. 40½, Nation. 44¾; Spanje 3 pc. 35, 1½ pc. 26⅛; Wissel op Londen 114⅝ Weenen 79⅝, Parijs —, Diskonto 3½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅛	2/m. Livorno	*f* 37½
Zigt ″	″ 55¾	″ Napels	″ 76½
2/m. Bordeaux	″ 54¾	3/m. Petersburg	″ 153
½/m. ″	″ 51¾	6/w. Weenen	″ 76
3/m. Madrid	″ 234	″ Augsburg	″ 99
″ Cadix	″ 236	″ Frankfort	″ 101¼
″ Sevilië	″ 233	2/m. Hamburg	″ 35
″ Bilbao	″ 233	Zigt ″	″ 35 5/16
″ Lissabon	″ 39¾	2/m. Londen	″ 11.52½
″ Porto	″ 39¾	Zigt ″	″ 11.62½
2/m. Genua	″ 45	Rotterdam	″ ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 1 Junij.

Tarwe onveranderd: 130 ℔ n. b. Poolsche *f* 312 bij partij.
Van Rogge verkocht: 121 ℔ Fransche *f* 168 bij partij.
Garst in een doen: 105 ℔ Vriesche Winter *f* 156.

ROTTERDAM, 31 Mei. 163/2 ℔ Bovenl. Ris *f* 290.

SCHIEDAM, 31 Mei. Van Rogge verkocht: 148/2 ℔ Libau *f* 190 6/w. — Gerst: 131/2 ℔ Zweedsche *f* 158 6/w.; 128/2 ℔ Libau *f* 172 3/m. — Moutwijn *f* 13.—; Jenever *f* 18,50; Amst. Proef *f* 19,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting, Spoeling *f* 1,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 31 Mei; Hot, Paul & Benjamin, Viviers. - Boontje Vriesland, Lond. - Clare, Prince Albert, Liverpool.

HELVOETSLUIS, 31 Mei; S., Albatross, Liverp.

UITGEZEILD:

HELVOETSLUIS, 31 Mei; Wilhelmie, Johanna Maria, Bat. via Brouwersh.

BRIELLE, 31 Mei; v. d. Werff, Vr. Alida, Koningsb. - Kramer. Agatha Jacobina, id.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 31 Mei, in lading naar:

Keulen.	J. Gutgeman, Cöln N°. 1.
	J. H. Havers, 2 Gezusters,
Duisburg.	J. H. W. van Boven, Niederrhein N°. 1.
Frankfort.	M. Grunewald, Francfort N°. 13.
Mainz.	J. Leydecker, Mainz N°. 2.
Ludwigsh., Mannh. en Heilbron	H. van Stockum, Freuenhals.
Mannheim.	J. M. Kimpel, Harmonie.
Wezel en Ruhrort.	P. W. Balck, Vrouw Rebecca.
Rijnhoogte	ARNHEM, 31 Mei 2 el 2 duim.
	KEULEN, 31 ″ 11 vt. 11 duim.

Advertentiën.

Heden verloste van een *ZOON*, GEERTRUIDA JACOMINA VAN DER DRIFT, geliefde Echtgenoot van

H. P. IBINK MELENBRINK.

ALKMAAR, 31 Mei 1859. (1441)

(1442) Heden overleed onze geachte Moeder en Behuwdmoeder, Mevrouw MARIA AGNES HEINTZEN, Weduwe den Heer JOANNES NICOLAUS WALTER, in den ouderdom van bijna 79 jaren.

W. J. WALTER.

Uit aller naam.

Men wordt verzocht deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

(1437) Aan de Jongensschool der Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo te Dordrecht, wordt verlangt eenen **Hoofdonderwijzer,** geëxamineerd in het Fransch. Adres met *franco* brieven onder de letters V. V. bij den Boekhandelaar F. L. GOLTERMAN aldaar.

((1442) Met 1° Augustus wordt gevraagd in eene R. K. Pastorie bij Alkmaar: Eee ongehuwden **Huisknecht,** van middelbare jaren, instaat een goeden Tuin alleen te kunnen waarnemen en eenig noodzakelijk mannelijk Huiswerk te verrigten. Alleen hij, die volkomene getuigschriften van goed en stil gedrag en bekwaamheid kan overleggen, zal in aanmerking komen. Adres met *franco* brieven onder de lett. A. B. bij den Boekhandelaar JOHS ROEM te Alkmaar.

REVALENTA ARABICA.

Mejufvrouw de Wed. K. DRAGER, te Franeker, berigtte ons weer twee gevallen van genezingen. De Heer DEKKER, Banketbakker en de Huisvrouw van J. JOHANESMA aldaar zijn beide door het gebruik der **REVALENTA** van hunne Maagkwalen genezen.

De talrijke bestellingen, die wij tegenwoordig op de **REVALENTA** ontvangen, bewijzen hoe weldadig zij werkt op ziekte en kwalen, die door abnormalen toestand der spijsverterings-werktuigen ontstaan.

Koorts, zinkings, hoofdpijn, slijm, zuur, maagpijn, maagkramp, galziekten, aamborstigheid, [illegible], verstoppingen, diarrhaea, slechte spijsvertering, [illegible], spanning op de maag en eene menigte andere ziekten geneest zij spoedig en met weinig kosten.

De gunst waarin **DU BARRY'S REVALENTA** zich verheugt, heeft velen uitgelokt ze na te maken; wij moeten echter voor deze vervalschte **REVALENTA** waarschuwen.

De echte **REVALENTA** van de Heeren BARRY DU BARRY & C°., 77 Regentstreet Londen, wordt alleen verkocht door het **VERKOOPHUIS** en deszelfs Depôts.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus, tot waarborg der echtheid door „F. VON WINDHEIM & Co., Verkoophuis," geteekend is.

De prijs der REVALENTA is: Kleine Bussen 87½ Ct., 1 ℔ *f* 2, 2 ℔ *f* 3.50, 5 ℔ *f* 8, 12 ℔ *f* 16.

Zij is te verkrijgen in het VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts. (1444)

De Heer CORNELIS VAN DER LECK, te Rotterdam, welke reeds lang met Rhumatiek geplaagd was, en vele middelen aanwendde om van die pijn bevrijd te worden, kon nergens baat bij vinden, maar werd hoe langer hoe erger Rhumatisch. Zoodra hij de ABS-HAUBBINS of ANTI-RHUMATISCHE WATTEN gebruikte, voelde hij reeds spoedig verzachting van pijn, en is na verloop van zeer korten tijd totaal er van genezen.

Omdat er nog vele Lijders zijn die met dit heilzaam Middel onbekend zijn, en nog andere welke (omdat zij reeds zoo veel zonder goed gevolg beproefd hebben) voor dit Middel hun de moeite nog niet gegeven hebben om er eene proef van te nemen, zoo worden aan hen deze WATTEN zeer aanbevolen; men kan van de goede uitwerking zeer verzekerd zijn, en de ondervinding zal leeren dat men bij het gebruik van deze WATTEN reeds spoedig soelaas en genezing zal verkrijgen. De prijs is 25 Cents per Blad. Bereider en Hoofd-Dépôthouder A. BREETVELT Az., te Delft, die tot waarborg der Echtheid de Biljetten onderteekend.

Verdere Dépôts:

H. J. Renken, Amsterdam, hoek Vijgendam en Warmoesstr.	Wed. B. Meijknecht, Enkhuizen
Albt. Oosterbaan, idem, Leydschestraat, in de Vlijt.	W. en R. Wiebols, Purmerend.
A. J. ten Veldhuijs, idem, Rapenburg.	Gez. Lippitz, Hoorn.
C. W. Eijfert, idem, Vijzelstraat bij de Singel.	Mej. Wed. E. M. Engel, Medemblik.
Mej. C. J. Blank, idem, Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.	G. J. Wubbe, Nieuwe diep.
J. C. Schwenge, idem, Reestr. bij de Keizersgracht, in de Nieuwe Fakkel,	G. A. Kohne, Edam.
H. J. Teunissen, Gierstraat, Haarlem.	D. Boots, Alkmaar.
S. M. en J. Weeferingh, Anegang, idem.	H. Deters, Assendelft.
M. Vriend, Zaandam.	J. B. Upmann, Barsingerhorn.
A. Schravendijk, Hilversum.	Gebr. Meijding, Krommenie.
	Gebr. Frese, Venhuizen.
	Gebr. Reckers, Weesp.
	A. Appelman, Westwoud.
	B. H. Zurlohe, Beverwijk.
	J. E. Zurlohe, Uitgeest.
	S. Keet, Schagen.
	En verdere Dépôts in de overige provinciën.

(1224)

STRAATMAN, Rijnstraat N°. 43, te Arnhem.

Dépôthouder van ***Erards Piano's***, Magazijnhouder van ***Fransche Piano's, Orgel-Melodiums*** (voor Kerk- en Huisgebruik), Hollandsche en Fransche ***Muzijkwerken*** voor genoemde Instrumenten, ***Viool-, Violoncelle-*** en ***Gitarensnaren,*** enz. enz. enz.

Bij bovengenoemde vindt men ten allen tijde een ruime keuze van de uitgezochtste Instrumenten voorhanden, welke met de meeste waarborg kunnen verkocht worden.

P. S. Belast zich met repareren van Piano's, zoo ook stemmen en repareren van Orgelmelodiums.

(1359)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.